

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2079 ff.)

Schjorring: Det forekommer mig, at det er en mindre heldig Fremgangsmaade af Regjeringen, at den forelægger os alle disse Lønningslove i saadanne Stumper og Stykker. Vi have idag, hvis jeg ikke feiler, 10 Lønningslove til 1ste Behandling, og Antallet vil vistnok, inden de alle ere komne, stige til over en Snees. Udstykningen drives saa vidt, at ikke alene hver Klasse af Embedsmænd omhandles i en Lov for sig, men at endog f. Ex. Amtsforvalternes Lønninger og deres Contoirholdsgodtgjørelse — hvilke to Ting jo staae temmelig nøie i Forbindelse — gjøres til Gjenstand for særskilte Lovforslag. Der er eet Princip, som er fælles for alle Lønningslove, nemlig det, at Sædtillæg er opgivet, men ellers er der en temmelig stor Mangfoldighed af Principer. Nogle Embedsmænd ere deelte i Lønningsklasser, andre skulle have Alderstillæg, og det igjen efter meget forskellige Grundsætninger, andre endelig ere hverken deelte i Lønningsklasser eller skulle have Alderstillæg. I de fleste af disse Love henvises der med Hensyn til de almindelige Regler om Constitution, Forening af flere Embeder o. s. v. til en almindelig Lov, som skal omhandle Sligt, men som endnu ikke er kommen, medens andre Love, i alt Fald en af de største, have disse almindelige Regler. I nogle Tilfælde skal der ske Revision om 5 Aar, i andre Tilfælde om 3 Aar, og i andre skal der slet ingen Revision finde Sted. Nogle Love skulle træde i Kraft den 1ste April 1868, andre først et Aar senere, og saaledes troer jeg, at man længe kunde fortsætte. Jeg antager imidlertid, at det Udvalg, hvortil disse Love vistnok ville blive henvisne, vil gjøre sig Umage for at faae i det Mindste deelvis Codification bragt tilveie og ligeledes sørge for større Censartethed i Grundsætninger. — Hvad nu specielt det foreliggende Forslag angaaer, da hører det til dem, der skulle træde i Kraft fra 1ste April 1868, altsaa om lidt over 14 Dage, saaledes at der ikke er Dpforbring til meget indgribende Forandringer beri. Jeg skal derfor indskrænke mig til at henlede Opmærksomheden paa et enkelt Punkt, nemlig

de Lønninger, som foreslaaes tillagte disse Embedsmænd, og som i det Mindste i flere Tilfælde forekomme mig at være altfor høie. Jeg skal nævne to Exempler, og jeg skal bemærke, at jeg gjerne kunde nævne flere; men for Kortheds Skyld vil jeg indskrænke mig til dem. Amtsforvalteren for Frederiksborg District foreslaaes der tillagt en Løn af 1,400 Rd. Dette er vel ikke saa Meget; men for forskjellige Forretninger, der ere henlagte til Embedet, og hvorfor særligt Honorar oppebæres, da de ikke vedkomme den egentlige Skatteoppebørsel, vil han desuden i Gjennemsnit oppebære 3,185 Rd., og Lønnen bliver altsaa 4,585 Rd. Herved er imidlertid at bemærke, at det Beløb, som medgaaer til Contoirhold, netop paa Grund af disse sidstnævnte Forretningers Omfang ikke saa lidt overstiger det Beløb, som er normeret og vil blive normeret herefter, nemlig 950 Rd.; men selv naar vi trække denne Sum fra, udkommer der en Løn af 3,635 Rd. foruden Afgang til Alderstillæg efter § 2, fri Bolig og fri Brændsel. — Amtsforvalteren paa Kronborg District er lønnet endnu højere. Hans faste Løn skal ligeledes være 1,400 Rd., men Honorarerne udgjøre i Gjennemsnit 3,625 Rd., hvorved fremkommer en Sum af 5,025 Rd., og naar man fradrager det Beløb, hvormed Udgifterne til Contoirhold overstige det normerede Beløb 375 Rd., udkommer en Løn af 4,650 Rd., ligeledes foruden Afgang til Alderstillæg og Embedsbolig. Det forekommer mig virkelig, at disse Lønninger ere altfor urimeligt høie, netop for Embedsmænd, om hvis Uundværlighed der virkelig kan være stort Spørgsmaal. Jeg skal tillade mig at spørge den høitærende Minister, om han ikke anseer det for ret praktisk, hvad mange indsigtsfulde Mænd have foreslaaet, nemlig at man ganske kunde afflasse disse Embedsmænd og overbrage deres Forretninger til Tolddoppebørselsembedsmændene. selvfølgelig imod at forhøie disses Contoirhold og vel ogsaa deres Løn. Jeg skal naturligviis anerkende, at en saa indgribende Forandring ikke kan træffes inden 1ste April; men den kunde jo træffes senere.

Finantsministeren: Det ærede Medlem har først henledet Opmærksomheden paa,